

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A SZÉCSÉNYI VÁLASZTÓKERÜLET 48-as ÉS FÜGGETLENSÉGI PÁRTJÁNAK HIVATALOS LAPJA.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.
Negyed évre 2 kor.
— Egyes szám ára 16 fillér. —
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

Dr. Szóke Jenő.

A szerkesztőség telefon száma: 6.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.
A lap szellemi részére, s a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

A birtokpolitikai törvényjavaslat.

Lapunk hasábjain már megemlékeztünk a földmivelésügyi kormány azon nagyfontosságú törvényjavaslatáról, mely hivatva van a magyar nemzeti birtokpolitikának újabb helyes irányt adni. A politikai viszonyok azonban folytonos aktuális kérdések felvetésével mindeddig nem engedték meg, hogy e javaslat törvényhozási tárgyalás alá kerüljön. Annál örvendetesebb hát az a hír, hogy a függetlenségi párt nagy többsége e fontos kérdés sürgős tárgyalását kívánja, s így a hosszú időre elhalasztott javaslat nagy valószínűség szerint mielőbb törvényt válik. Valóban elérkezett már legfőbb ideje annak, hogy törvényhozásunk a széthúzásra vezető meddő politikai és közjogi problémák fejtegetése helyett oly munkáságnak szentelje idejét, amely a nemzet fontos közgazdasági szükségletét elégíti ki.

A most nyívanosság elé került birtokpolitikai törvényjavaslatok a magyar gazdaközönség régi sürgős kívánságait valósítják meg. Külön felemlítendő, hogy a javaslat ezuttal a középbirtokos osztály érdekeit is szolgálja. A telepítés alá eső terület közel egyharmadát középbirtok létesítésére fordítják, s ennek telepítését akadémiai képzettségű gazdák közül az országos telepítési tanács választja s különös tekintettel lesz a parcellázások folytan állásukat veszítő gazdatisztekre.

A nagybirtokok erdős területekre való

áttelepítését oly módon mozdítja elő a javaslat, hogy az ilyen cserék bélyeg és illetékmentességét mondja ki; emellett százhuszmillió koronát fokozatosan birtokvételekre fog fordítani. A hitbizományi birtokok kibérlését elősegíti bérlőszövetkezetek és bérleti települések támogatása által, melyek sikeressége esetén feloldja a birtok kötöttségét.

Nagyfontosságú az a rész, mely a parcellázással foglalkozik. Az olyannyira elharapódzott visszaéléseknek e téren teljesen elejét veszi. Magánosok ezután csak szakértői engedellyel parcellázhatnak, az ár és a feltételek csakis olyanok lehetnek, hogy a vásárló gazda boldogulása biztosítva legyen. A fontosabb parcellázásokat a kormány közérdekűnek mondja ki és támogatja. A parcellázással foglalkozó intézetektől megköveteli, hogy a vevőnek öt évi visszalépési jogot biztosítsanak s a megüresedett birtokok visszavásárlására egymillió koronás alapot létesítsenek.

Kivándorolt véreink visszatelepítéséről is gondoskodik a kormány, árbeli és fizetési kedvezményeket nyújt nekik az állami telepítéseknél s megkönnyíti elvesztett honosságuk visszaszerzését. Egyenértékű ezen kedvezményekkel, hogy a visszatelepülő birtokközvetítése feltétlenül megbízható kezekbe kerül.

Kiemelendő az a rendelkezés, hogy az összes birtokárverések a telepítési hatóságokkal közöltessenek, mely hatóságok költségmentesen tehetnek vételi ajánlatot. A

nemzeti birtokpolitikának egyik legerősebb oszlopa lesz ez a szakasz, melynek helyes alkalmazása megakadályozza a nemzetiségi pénzintézetek birtokszerzését oly módon, hogy a megvásárolt árverés alá kerülő birtokból az eddigi tulajdonos részére járadék birtokot alapít. A járadék birtokok keletkezését annyiban is előmozdítja e javaslat, hogy e célból létesítendő magánintézetek kedvezményekben való részesítését külön törvényben helyezi kilátásba.

A nagybirtok érdekében kimondja a javaslat, hogy az eladásra kerülő ötvenezer koronánál nagyobb értékű kötött birtokra az államnak elővételi joga van s idegenek ilyen birtokot csak akkor vehetnek meg, ha holdként ötven koronát fizetnek a telepítési alap javára. Újabb időben nagyon sok nagy terület ment át idegen honosok kezére s ez a reudelkezés gátat fog vetni a külföldiek birtokszerzésének. Másrészt az eladó kötött birtok tulajdona is jobban jár, ha birtokát a méltányos árat egy összegben fizető állam veszi meg. Az állam pedig a megvett birtokot önzetlen közvetítéssel juttathatja a földmivelő nép kezére.

Röviden ennyiben ismerteljük a nagy horderejű javaslat lényegét, melynél nagyobb szabású intézkedés a nemzeti birtokpolitika érdekében a jobbágyság megszüntetése óta nem történt. Egyformán védelmébe veszi a különböző birtok-kategóriákat s harmónia, összhang létesítésével igyekszik megszüntetni azokat a bajokat, melyek a helytelen birtok-

TÁRCZA.

A tűzember.

Rajz.

Az Iyoly völgyében a rimóci határban terül el a Darázdó nevű völgy. Szép selymes fű borítja s út vezet rajta keresztül Szécsényből Rimócra. Az utat patak szeli át; a patakon fahíd; az útonállók kényelmes leshelye.

Ha valaki megkérdezné tőlem, hogy miért hívják a Darázdót annak, aminek hívják: hát bizony kénytelen volnék úgy felelni rá, mint az egyszeri káplár a „Vachparádéra” t. i. hogy a Darázdó az — Darázdó. Punctum. Ez ugyan nem valami hízogó rám nézve; de ha meggondolom, hogy a legöregebb rimóci gazda sem tudja megmagyarázni az elnevezés eredetét — azt hiszem — elviselhető e csapás . . .

Pedig az öreg Percze bácsit is megkérdeztem.

A kilencvenedik évet tapossa az öreg;

harminc éven át volt a „falu esze” és — a mi a fő — rimóci volt még az úkapja is, de ennél a szónál megáll a tudománya. Azaz hogy mégsem áll meg.

— Ikor ki ejti ezt a szót, összeráncolja hófehér szemöldökét s sóhajtvá feleli rá:

— A Darázdó — uram — nagyon rossz hely.

Hát aztán miért? Percze bácsi — kérdezem az öreget.

Habozik az öreg, látom rajta, hogy nem szívesen mondja amit mondani készül, de mégis megszólal:

— Elmondom hát az urnak — hátha könnyebb lesz a szívem.

— Halljuk! Percze bácsi, halljuk! biztatom kíváncsian.

— Régen volt. Van már negyven esztendeje. Vége felé járt már az ősz. Ludányból jött haza a fiam; akkoriban szabadult ki a katonaságtól. Ha jól emlékszem, buzát vitt.

— Mire beért Szécsénybe, rá esteledett. Aki látta, azt mondja, hogy csak egy fél de-

cit vett be, mer' nagyon hideg vót, aztán hajtott haza?

Megáll egy kicsit az öreg, hogy letörölje a könyeit. Azután folytatja:

— Hazafelé hajtott a szegény, de nem ért haza. Vártuk sok'ig, de nem jött.

— Egyszer csak — úgy éjjel táján — lármát hallunk az udvaron. Még azt mondja Örszi, az asszony:

— Kend is jól oda kötötte azt a tehenet! Elődözött a' biztosan. Most mehet utána,

— Kísietek az udvarra. hát — édes uram — azt hittem, hogy ott ült meg a guta. Elszakított esztrángokkal az istálón rugdalódzott a Hóka meg a Deres.

— Beszaladok az asszonyho' aztán elkiáltom magam; no asszony nem jó vagyunk má'! Itt a két ló, de se Jani, se kocsi.

— Aztán mentünk vagy ötven keresni. Tudtuk jól, hogy merre kell neki lennie.

— Ahogy lefelé indulunk a dombról,

megoszlás következtében eddig fennállottak. Nemzeti birtokpolitikánkat helyes alapokra fekteti s a magyar törvényhozás jövő feladatává teszi, hogy újabb anyagi eszközök megszavazásával teljes érvényesülése bekövetkezhessek.

Küldöttségben jártak a belügyminiszternél . . . *)

. . . a szécsényiek a kisterennei vasutért. Most pedig hírlik, hogy a vasut ellenzői fognak küldöttségben a miniszter elé járulni.

Ebben sem tagadhatjuk meg e szerint magunkat.

Nem a jogot vonom kétségbe. Korántsem. Ha nem lenne joguk, nem mehetnének oda. Hanem ha közdolgokban mindenki kimeríteni próbálná, amihez joga van, az emberek békés együttélése válnék lehetlenné.

Tisztán helyi érdekből beszélek. A szóban forgó vasut is helyi érdekű. A mi érdek létesítéséhez fűződik, kiválóan a szécsényieké.

A mikor a vasuti hozzájárulás és mérve volt tárgyalás alatt, az ellentétes vélemények megütköztek ott, a hol ennek helye volt: a képviselőtestületben. Kitént, azok vannak többségben, a kik akarják a vasutat. A kik hallották, bizonyosan emlékezni fognak Pintér Sándor községi képviselő tartalmas, talpraesett felszólalására a vasut létesítése mellett, a mely fel szólalás után gondolkodó emberek gyülekezetében kétes sem lehet a többség. Meg is lett. Ott akkor a vita eredményeként a szavazással el lett döntve, hogy a többség akarja a vasutat s önkormányzati alkotmányos felfogás szerint a kisebbség szerepe az ellenzésben e döntéssel véget ért. Gazdasági kérdéstről van szó, nem pedig jog kérdéstről. A többség akaratának a kisebbség kell, hogy alávesse magát. E nélkül nincsen haladás.

Azt még elfogadom, hogy a kisebbség a határozatot megfelebbezte; hanem hogy küldöttségben járjon ellene, ez csak kézen fekvő olyan nagy ok igazolhatná, a minek fenforgásánál fogva a kisebbség eljárásával

*) A cikk tartalmával nem mindenben értünk egyet; azonban a szólás-szabadság e vénei fogva közöljük (A szerk.)

veszedelmet fogna elhárítani, a mi különben sujtaná a közönséget.

Mennyire létezik ilyen veszedelem fel-lehet ismerni, ha visszaemlékezünk, hogy a vasuti hozzájárulás megszavazásának egyik ellenzője megmondta, hogy a vasut kiépülésével a gabona szállítása Budapestig métermázsánként olcsóbb lenne 30 fillérrel, mint a mennyi most, a mi azt jelenti, hogy ennyivel drágábban fogna eladhatni a gabonáját s a vasuti hozzájárulással nem emelkednék ennyivel a pót adója: ezért nem is érdekből, de érdeke ellenére mások érdekéből ellenezte — mint jelezte — a vasutat. Csak hogy minden földműves-termelő eladásra kerülő gabonája értékesebbé válnék ennyivel! És ez csak egyetlen részlet a vasut előnyei sorozatában.

Ellene helyt álló érvet az így: z, hogy egyet se hallottam.

Nagyobb baj, hogy ismét annak a gondolkodásnak a tünetei nyilvánulnak meg ebben az eljárásban, a mely érvényesülésében eredményezte, hogy haladni alig-alig bírunk.

Nincsen száz éve a helyzett az volt, hogy Szécsény legyen a vármegye székhelye, központja. A mire helyzeténél, fekvésénél fogva ugy szólva predestinálva volt. Kicsinyes szűkkeblűség ütötte el Szécsényt, hogy vármegyei központá váljék. Hol állana a polgárság ma, ha Szécsény ez a központ volna, alig lehet megmérni.

Más alkalommal az államutnak Szécsényen át vezetése került elé. Kicsinyes szűkkeblűség ellenzésén ez is megtörtött. Ugyan van e ma élő ember valaki, a ki ezt előnyösnek itéli így?

Mikor az aszód—losonci helyiérdekű vasutat kiépítették, akkor se áltunk a helyzet magaslátán. Különben nem történhetett volna meg, hogy az állomást elvigyék a községtől, a mint van. Tizezrekbe kerül ma, hogy gyalog utat állítsunk odáig, a melyen az állomásra száraz lábbal minden időben eljuthassunk. És az ut is milyen keservesen ígérkezik meglenni. Talán az unokáink megérik, hogy mégis létesül. Ha csakugyan akarjuk, hogy létesüljön, bizvást elkezdhetjük az egész eljárást elülről.

Mikor a szécsényi uradalom gazdát cserélt, a mi szinte úgy történt, mintha ez az

uradalom élete legnagyobb terhe lett volna annak a ki eladta, a mely tehertől meg kell, hogy szabaduljon, — Szécsény az uradalom megvételével mindörökre megvehette volna a jövő fejlődése s jó léte alapjait. Megérthettük volna, hogy pótadót se kellett volna fizetnünk. Ha nem az a felfogás, ami bármi apró kiadási tétel felmerülésénél ellenez, mert a község tőkne megy, de mégse tudja elérni hogy ne kelljen azt fedezni, mert valahogyan csak kell létezni, azonban előrelátó tervszerűség, számítás irányítás, a község ügyei intézésében és fejlesztésében rá nézve nem létezik, előidézte, hogy ezt a talán soha többé vissza nem térő jó alkalmat elmulasztottuk. Csak a belterületek amikhez Szécsény jutott volna, megmérhetlen értéket képviselnek. S mik volnának ezek nekünk! De igazán: beszélni sem jó erről. Hol állanánk már is, ha az uradalom ma a község tulajdona! Vagy be valljuk e hogy ilyen tudatra, belátásra csak most utólag ébredtünk? És talán ezentul is így lesz? Akkor csakugyan nem maradna egébb hátra, minthogy mindnyájan a kik a községi közügyek intézésében befolyhatnak, távozzanak a zöldsasztaltól s adjanak helyet azoknak, akikben megvan az akarat mellett a belátás is akkor, a mikor a cselekvés ideje van.

Attól tartok, ilyen formán vagyunk ezzel a kisterennei vasutal is. Igazán kár, hogy a Pintér Sándor említett szónoklatát nem írhatom ide. Hanem mi képtelenek vagyunk arra, hogy a gazdasági lét fejlődésének más igényt adjunk. Az okosság parancsa, hogy azt az alkalmat ragadjuk meg, a mi kínálkozik. Az a vasut arra való, hogy a fejlődő gazdasági életben számot tegyünk, hogy elne kerülhesenek bennünket. Összes vonatkozásait, a mikben megélhetésünk, gyarapodásunk eszközeit szolgáltatja, véges emberi elme előre sorra sem szedheti. A vasut által Szécsény egy sok oldalubb gazdasági élet megnyilvánulásában nagyobb vidéknek válik fejlődő központjává, a mekkoráé ma. Vagy az anynyira semmit érő lenne, ha kisgazdáink földük legnagyobb részét kerti művelés alá foghatnák, mindennapi biztos piacot találva itthon terményeik értékesítésében s ezáltal megtízszerezve jövedelmüket? Vagy ha az a munkás gyárkérmények füstölgése mellett so-

hát csak keserves nyögést hallunk. Mentünk le a hang irányában. Rátaláltunk.

— Ott feküdt a sáncban a kocsí alatt. A két lába eltörve, a melle meg beszakítva.

Sűrűn hullnak az öreg könyei. Alig győzi törölni.

Türelmesen várok, mig kielégíti a szívét, aztán megkérdem:

— Eltévettette ugy-e az utat?

— Dehogy uram, dehogy. A tűzember! a tűzember!

— Hát az micsoda? — faggatom rovább.

— Micsoda uram!? Isten őrizzen meg attól minden igaz lelket. Aki azt megismeri, menten felveheti az utolsó kenetet. Én se láttam még, de ne is lássam. Csak hallásból ismerem. Bár Jani se látta volna meg!

— Tűz annak minden porcikája, aztán meg ugy világít, mint az istennyila.

— Figyeljen csak ide! Majd megéri mingyá!

— Figyelek Percze bácsi —, figyelek, biztatom az öreg.

— Kihúztuk a Janit a kocsí alól; aztán — minthogy a rud el vót törve — ki a hámfát fogva, ki meg a kocsit tolvá, vittük haza.

— Otthon főzött neki az Őrzi egy kis levest, amittől magához-jött valamennyire. Aztán elnyögte, hogy hogy volt.

— Hát — mondta a szegény — ahogy kiértem a szécsényi temető alól, behuzódtam a subába, mert kellemetlenül fujt a szél. Egyet suhintottam még az ostorral; aztán a löcsfejére akasztottam a gyeplőt. Hagytam a szegény jószágot. Hadd menjenek, ahogy nekik jól esik, ugy is eleget szaladtak már máma; meg a sár is nagy.

— Hogy, hogy nem, de elszundítottam.

— Egyszer csak arra ocsúdok fel, hogy a Hóka ide-oda rángatja a kocsit. Kinyitom jobban a szemem: hát a hid felül jön a tűzember!

— Alig fohászodom egy „Jézus segij”-t, amikor rándít egyet a két ló. Le akarok ug-rani hirtelen a kocsiról, de mér későn volt. Befordultunk az árokba.

— Nem is beszélt többet. Az egész környékről jártak hozzá a javasszonyok; még az orvost is kihoztuk Szécsényből, de nem segített azon má' semmi.

— Harmadnap el is temették.

— Érti-e má' az úr?

— Értem! — Percze bácsi.

— Ez vót az utolsó eset — folytatá azután. Azóta már csak hegyoldalban látták. Az is ritkán esett meg.

Nem akartam tovább fárasztani az öreg. Egy kérdés azonban nem hagyott nyugodni:

— A buza árát megtalálták-e?!

— Azt uram nem . . . Elszedték tőle biztosan, akik arra mentek . . . Az Isten fizesse meg nekik! . . .

Naiv lelkek, kiket még nem fertőzött meg a civilizáció. Egy a sötétben valami módon fényt terjesztő „tűzember”, ki mellékfogalkozáskép még — útonálló.

Szabó Mihály.

kat bir keresni, jóval többet mint ma, hogy jólétben élhesen? Élelmi szerek, ruházkodás, az összes fogyasztási cikkek árait mi sem megállapítani, sem szabályozni, sem lenyomni nem bírjuk. Arról lehet majd szó, hogy bírjuk megfizetni s ezzel megszerezni, mindmind, a legszegényebb ember is. Ugyan ha az előálló nagyobb szükséglettel több és sokoldalubb lesz iparosaink munkája s kereskedőink többet bírnak eladni s venni is, ez annyira semmiség e hogy nem érdemes vele törődni? De sőt káros e, a mi elvetendő s a minek be kell vágni az utját, hogy létesülhessen? Holott még ha ezt mind elérjük is ezzel csak a létezés eszközeit szereztük meg, mert az utolsó tíz év alatt minden aránytalanul drágább lett, a végpontot ebben éppen nem értük el, igényeink is emelkedőben vannak — bizony mindenkié — s hogy mindent kielégíthessünk, a mit magunknál szükségesnek és kívánatosnak itélünk, szükségkép többet kell keresnünk. Azt várjuk, várhatjuk, mind ennek eléréséhez közelebb segít a vasut bennünket.

Vallom: vétek lenne e felett könyveden el siklani. Nem kisebb, ezt ellenszenves indulattal szemlélni. Itt minden embernek egyforma igénye, egyforma joga van, hogy boldogulásának lehetősége meg legyen számára. Ezt a lehetőséget nem elzárni kell, hanem fejleszteni, megnövelni. A kinek ez iránt érzeke, akarata nincsen, nem vezetésre hivatott, hanem akadály a mások boldogulásának s azzal cselekszi: a legnagyobb jót, ha félre áll. A helyzet majd megszűli a maga embe-reit, a kik az irányításra hivatottak mert képesek. Semmiféle hatalmi érdeknek itten nem szabad érvényesülni.

Ellentétes érdekek pedig abban a dologban nem léteznek. A kinek több van, a jövő alakulásainak is nagyobb hasznait fogja látni. Száz és ezer holdakat is lehet belterjesen művelni s e belterjes gazdálkodást addig lehet fokozni, ameddig emberi lelemény és számítás elérnek. De így is kell lennie, mert az életben megállás nincs, a ki nem tör előre elmarad és bizony áthaladnak a többiek felette. Inkább okos belátással összefogni: ez az egyedüli, a miről ebben a vi-vásban szó lehet.

Azonban az emberi lelkületek a mint formálódnak, úgy hatnak is. Más gondolkodás módot belecsepegtetni senkibe sem lehet. Hanem egy mindenkire nézve lehető, sőt kötelesség. Az, hogy a saját lételét olyan közletről érintő ezen vasuti ügyben alkosson önálló véleményt magának a saját érdekei alapján s ezt a véleményt senki szép szavának ne rendelje alá. Ne legyen eszköz a mások kezében. Ha így jut odáig, hogy károsnak itéli a vasutat, annyira, hogy létesítését meg kell akadályozni s ebben közre kell működni, — helyes, így menjen küldöttségbe a vasut ellen, de csak így!

Egy kis különbség.

Ha nem is naponta, de elég gyakran jön tudomásunkra, hogy itt vagy ott csíptek el lélekkufárokat, kik a szép magyar lányokat akarták külföldre szállítani, hol az keresett árúciikk. De a mely esetek nyilvánosságra jönnek, csak kis százalékát teszik a tényleges kivitelnek. Szomorú, de hogy ez így van, a kormánynak hibája, s nagy nemzeti gyámtalanság; másképp van ez pl. Francia ország-

ban, mi kitűnik a következő esetből: Sándor Mór polgártársunk kis leánya mellé játszótársul egy 13-14 éves francia leánykát kívánt hozatni, hogy így leánya játszva tanulja el született franciától annak nyelvét, e célból egy vidéki francia lapba ily értelmű hirdetést küldött mellékelve a kellő hirdetési díjat, s mi történik? ezen vidéki (nem is párizsi) hírlap a hirdetményt nem közölte addig, míg a leányt kereső egyénről kellő információt nem szerzett, s midőn pedig a közzétett hirdetmény folytán akadt pályázó, a francia főkonzuli hivataltól jött tudakozódás a város előjáróságához Sándor Mór és családja egyéniségéről, jelleméről, s csak miután oly értelmű értesítést kapott, hogy itt a leánya második otthont nyer, jött értesítés arra, hogy a keresett játszótárs nem sokára megérkezik.

H I R E K.

A Szécsény—Kisteranya között tervezett h. é. vasut ügyében Magyarág, Megyer és Sósartyán községek képviselőiben 12 tagu küldöttség ment fel Budapestre, hogy a törvényhatóság által elfogadott, de néhány szükkeblő nagybirtokos által megfélebbezett vasut kérdésben a belügyminisztert jó véleményre hangolják. A küldöttséget gr. Andrássy Gyula belügyminiszter mult hó 27-én d. e. 11 órakor fogadta az országházban, a hol Czobor László a korponai járás országgyűlési képviselője volt szives a bevezetést elfogadni s a küldöttség célját rövid vonásokban előadni, majd Szilárdy Ödön udvari tanácsos ismerette részletesebben az ügy állását.

A belügyminiszter határozott ígéretet egy irányban sem tett, azonban annyit megígért, hogy az ügyet rövidesen tanulmányozni fogja, s az adatok alapján fog benne dönteni.

Hymen. Baross Pál balassagyarmati szolgabíró eljegyezte Bencúr Évát, Balázs Barna járásfőszolgabíró mostoha leányát. Sok szerencsét e szép frigyhez.

Gyászhr. Báró Buttler László volt nagylóci birtokos utóbb balassagyarmati lakos március 29-én Balassagyarmaton hosszas betegség után 42 éves korában meghalt, hült tetemeit április 1-én d. e. 10 órakor fogják a nagylóci családi sírboltba örök nyugalomra helyezni.

Gyászhr. Saskeőy Ferenc Litke község közszeretben álló plébánosa f. hó 30-án gyógyithatlan betegsége miatt föbe lölte magát, azonnal meghalt, béke lengjen porai felett.

Közvilágítási ügyünk. Bizony óhajtható, hogy közvilágításunk ügye legalább ez év folyamán rendeztessék. Örömmel értesülünk hogy a Ganz gyár egyik mérnöke Seidner Mihály ismét érintkezésbe lépett úgy az előjárósággal mint egyes nagyobb fogyasztókkal, s rövid idő múlva lefog jönni, hogy a villanyvilágítás ügyét lebonyolítsa.

Kitüntetés. A pozsonyi nemzetközi műfőző-, népelelmezési és háztartási kiállítás által 1908 december hóban rendezett sörversenyen a Hercules-sör egyhangulag az első díjjal: az „oklevéllel az aranyéremkereszthez a koronával és a kiállítási zomácczérémmel” lett kitüntetve. Ezen kiváló gyártmány városunkban Barok József cégénél kapható

A zárlott gyermekek érdekében. Az utóbbi időben úgy a fővárosban, valamint a vidéken is felette megritkultak a törvényszéki rovat azon hírei, melyek fiatal. valósággal még zsenge korban levő gyermekek által elkövetett bűntettekről számoltak be.

Hogy most javult a helyzet az egyedül az Országos Gyermekevédő Ligának köszönhető, mely rövid 3 évi fennállása óta máris 14,226 elhagyott gyermeket mentett meg az elzülléstől és szeretettel karolván fel őket, a társadalom hasznos munkás elemévé neveli fel.

A Liga tehát méltán megérdemli, hogy a közönség őt emberbaráti törekvéseiben hathatósan támogassa, mert azt talán felesleges is bővebben fejtegetni, hogy a Ligának céljai elérésében jelentékeny anyagi erőkre van szüksége.

Az anyagi erők gyarapítását célozza a Liga által most rendezett tárgysorsjáték is, melynek tervezete valósággal szenzációs, mert a kibocsájtott sorsjegyek mindegyike feltétlenül nyer és a legkisebb nyeremény is művészi izléssel készült arany — vagy esőtárgy.

A Liga ezeket a tárgyakat részben ajándékba kapta, részben pedig vásárolta s most sorsjáték keretében értékesíti.

Senki sem ajándékoz és nem kockáztat tehát aki e sorsjegyekből vásárol és mégis elősegíti a Liga törekvéseit, mert minden e réven begyűlt fillér egy-egy megmentett kis lélek váltságdíja.

A sorsjegyek ára darabonként 1 korona 50 fillér és kapható minden dohánytőzsdében.

Az országos gazdasági munkás és cselédsegély pénztár szép tanujelét adta annak hogy nemes hivatásának magaslatán áll, ugyanis néhai Liszka János özvegyének, a ki 6 kis korú gyermekkel maradt özvegye 400 korona segélyt küldött a járási főszolgabíró utján. A segély összeget Svehla Elemér közig. gyakornok e hó 28-án Karancságon egész ünnepélyességgel a falu közönsége jelenlétében adta át szép beszéd kapcsán az özvegynek, aki a meghatottságtól könnyes szemekkel hálásan vette át.

CSARNOK.

Tavaszi felé.

I.

*Régen óh mily remegve vártam,
Ha jött a kikelet.
Kerestem őt, az ujjuldsban,
A rét s mezők fellett.*

II.

*Azóta már szüntek az dílmok,
Jöhet a virradás.
Az emlék csak könyvet fakaszt,
És semmi, semmi mást.*

Barcza Ferencz.

Malata-tápsör különlegesség

Hercules-sör

Főraktár: Barok József

Szécsény. 5-5

**Sajtgyár udvarban egy
uri lakás május 1-re
KIADÓ.
Gzim a kiadóban.**

GRANTZ DAVID

könyvkötészete

Balassagyarmaton

Kossúth Lajos-utca 6.

Elvállal mindennemű könyvkötői, valamint e szakmába vágó összes munkákat, a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig. Díszdoboz munka, egyszerű és díszdoboz készítés.

Földbérlet kerestetik!

350-400 holdig szántó,
hozzávaló rét és lege-
lövel Szécsénytől 15-20
km. távolságban lehet.
Gzim a KIADÓBAN.

461—909 szám.

Árverési hirdetés kivonat.

A szécsényi kir. járásbírósa mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Schlesinger és Róth cég végrehajthatónak Schwartz Antal végrehajtást szenvedő elleni 400 kor. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. járásbírósa területén levő Csitár községben fekvő a csitári 222. sz. tjkvben A. I. 1. sor. 11 hrsz. ház 98 tr. udvarnak B. 9. a. Schwartz Antal nevében álló részére 618 k.-ban ezennel megállapított kikiállítási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok 1909. május 3-ik napjának delelőtt 10 órakor Csitár község házánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiállítási ár $\frac{1}{2}$ -ad részén alól eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-c 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333 81. I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezében letenni avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

Kir. bírósága mint tkvi hatóság Szécsényben, 1909. évi január hó 30 napján.

Szenhe, kir. bíró.

Eladó!

**Egy gyermek vaságy. ➔
Bővebbet a kiadóban.**

Üzleti értesítés!

Ezennel van szerencsém tudomására hozni, a nagyérdemű közönségnek, hogy a Kerekdomb mellett lévő

téglatelepem üzemét

saját nevem alatt folytatom.

Midőn készített első minőségű téglát anyagomat úgy a tisztelt közönség, mint az építőmester urak szíves pártfogásába ajánlom, egyúttal főtörökvésem lenni, hogy a vevő közönségnek állandóan kifogástalan anyaggal s pontos kiszolgálással álljak rendelkezésére.

Megbízottam vincellérem **id. Takács Mátyas**, a ki a telepen az eladást közvetíti és a pénz fölvetelére egyedül jogosult.

Szécsény, 1909. március 19.

2—3

Vigh Gyula.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,
könyv- és papirkereskedése,
a Szécsényi Hirlap kiadóhivatala
Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árak mellett.

Nagy választék helyi és más képeslevelezőlapokban
Nagyraktár:

Irodai papir, levélpapir valamint dobozpapírokban.